

L'AVI MUNE

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

Any VI

Sant Feliu de Guixols, 26 de Maig de 1923.

Núm. 264

Preus de subscripció:

Sant Feliu, trimestre	2'00 ptes.
Fora, trimestre	2'25 »
Estranger, un any	15'00 »

REDACCIO I ADMINISTRACIO

Especiers, 35

Anuncis, comunicats i reclams a preus de tarifa
Pago anticipat.

PUNTS DE VENDA

BARCELONA, Benito Sibila, kiosc de la Rambla de les Flors, davant de *Can Cuadros*.
GIRONA, Joana Marull, kiosc «La Prensa».

Número solt: 15 céntims

DE COL·LABORACIÓ

El Bajo Ampurdán

La región del Bajo Ampurdán está sufriendo, efecto de la maldita guerra mundial, una crisis grandísima. Las poblaciones que durante más de medio siglo fueron emporio de riqueza y bienestar, San Feliu de Guixols, ciudad hermosa, pulcra y emprendedora; Palamós, que a quererlo los ampurdaneses sería una villa que podría ocupar dignamente el puesto que en la antigüedad fué el «Emporio» de riqueza, y dió brillo a la civilización de la región de nuestros progenitores los indigetras, influidos por los griegos roncenses, y andando los tiempos por el pueblo del Lacio, cuyas sabias leyes informan aún en el día el espíritu de las legislaciones todas; Palafrugell, población de industria como sus hermanas, cuyas manufacturas eran transportadas al Orbe entero; La Bisbal, capitalidad del Bajo Ampurdán, sufre también en parte la crisis que tiene abatidos a los fabricantes e industriales elaborantes del corcho; Tossa, la primera población de nuestro estimado Bajo Ampurdán, se resienten sus habitantes por los mismos motivos que las poblaciones dichas: los propietarios de bosques alcornocales, todos están siendo víctimas de la depreciación de la moneda de Alemania, de la del antes Imperio de Austria; del malestar de la vecina Francia, del desquiciamiento del pueblo ruso; de la inseguridad de los Balcanes; de la ley seca de la gran República de Norte-América, y, apesar de tal «crisis», no hay alma firme, noble y con valor suficiente, que levante la voz en grito, pidiendo, reclamando protección a los poderes públicos, recorriendo la comarca animándola y reuniendo a la gente de valer de nuestra región, para estudiar, buscar, indagar, proponer soluciones que tiendan a aminorar el malestar que cunde en todas las familias. Las gentes emigran en busca de pan, pues no hay quien se preocupe de allegar recursos: Bagur queda desolado; San Feliu de Guixols, se deshhabita; Palamós quedará en cuadro; Palafrugell, reduce el número de habitantes, y las poblaciones y las gentes que habían sido indudablemente el orgullo de nuestra tierra, quedarán abatidas como los grandes castillos de la Edad Media, donde nacieron y crecieron aquellos héroes, que llenaron las páginas históricas de hechos encomiásticos, nobles y grandes: las yedras cubren sus torres almenadas, que el abandono y la inclemencia del tiempo desmoronan, cayendo los sillares en los fosos abiertos al pié de sus

murallas; dentro corto número de años, las viviendas de nuestros taponeros, las fábricas levantadas, quedará todo cerrado, y el viandante sólo podrá admirar la energía de un gran pueblo desaparecido, y aquellos cantos que se entonaban en las fábricas, y aquellas fiestas mayores que alegraban calles y plazas; el movimiento y transportes de la materia prima; el corcho manufacturado, repartiéndose por el mundo entero; de ello quedará tan solo una pequeña parte, sinó desaparece del todo, para enriquecer a otros pueblos más previsores y menos individualistas que nosotros.

Hace años, pocos todavía, que cunde por doquiera, en centros y sociedades, la brillantez de nuestra «Costa Griega», de cielos espléndidos, de calas hermosísimas; de colores innúmeros y de acantiladas peñas desde el Cabo de Tossa al de Cervera; playas risueñas, aguas claras, limpias, juguetonas y tranquilas, propias para el verano; los que las visitan quedan admirados; y la añoranza de volver a verlas, queda impresa en su alma: pero ni los Ayuntamientos, los ricos acaudalados, los centros culturales, ni las gentes, quieren ver el río de moneda que andando el tiempo discurriría y podría convertir a la región que la Naturaleza abocó a manos llenas la hermosura y esplendidez, en sitios estivales perennes: La Cote de Azur, puede tener, andando el tiempo, una competidora en nuestra costa regional, si cada uno de nosotros aporta un esfuerzo de amor a los patrios lares.

Ni diputados, ni Ayuntamientos, ni Cámaras de comercio, ni personalidades de la región, ni Centros culturales, saben proclamar por doquiera lo que es nuestra costa, lo que podría ser dentro un corto número de años; una fuente creciente de riqueza para los ampurdaneses; el intercambio con gentes de otros pueblos; acreciendo los ideales de cultura, ello sería sólida base dó se asientan los grandes pueblos. Tossa tiene en explotación una carretera que debe unirla con San Feliu de Guixols; carretera espléndida, como no habrá otra, y, a pesar de ello, de las tres secciones, tan solo hay terminadas la primera y la tercera, faltando la segunda, la de enmedio; por ello resta inservible al tránsito público, ni diputados, ni nadie, ha clamado, ni clama para su terminación.

Palamós, que podría construir carretera (total 900 metros) para unir la villa con la espléndida playa de la Fosca, está aguardando que alguien o alguna alma buena se apiade de ella.

Las gentes de arraigo de Palafrugell, Palamós y San Juan de Palamós, que podrían y deberían gestionar la construcción de otro corto trayecto

de carretera para unir Palamós, San Juan de Palamós, La Fosca y Calella de Palafrugell; nadie quiere tomarse la molestia para su realización.

Cuando miro el mapa de nuestra región, las fotografías de ciudades, villas, pueblos y cabos, me viene siempre a la memoria el adagio «Deu don fabes a qui no té caixals».

Hay una entidad fundada en Barcelona, cuya idealidad fué laborar constantemente por los intereses morales y materiales del Ampurdán, destinada a ser la porta-estandarte de los adelantos y mejoras para aquella región tan querida, «El Ateneu Empordanés»; así lo concibieron sus fundadores; pero otros vientos, no la tramontana que mata la polilla, sino vientos de danzas y de naipes, preocupan a la mayoría de los socios; salieron del Ampurdán muchos de ellos, y dejaron el alma que les infundió la raza primitiva.

Quién duda que a dicha entidad toca y corresponde recoger datos estadísticos; planos; notas de fondas; medios de comunicarse; excursiones factibles; monumentos notables; explicar en forma amena todo lo notable y digno de estudio y de admiración a los que vengan a visitar las tierras ampurdanesas; dando así bien cuenta detallada de como, en que forma, y gastos que al excursionista costarle pueda, recorrer nuestra costa en todo, o por secciones.

Solo ilusiones fueron, que van desapareciendo de nuestra mente con el transcurso del tiempo, pues el indiferentismo de nuestros compatriotas cae como pesada plancha de plomo, sobre nuestro corazón, que palpité por primera vez en aquella bendita tierra.

Una voz acaba de levantarse; lo que no supimos o quisimos hacer los ampurdaneses, el «Centro Excursionista», acosado por peticiones de gente joven ha publicado un folleto, con planos de la región, dó se diseñan carreteras y caminos vecinales y fotografías de algo de lo nuestro, una pequeñísima parte: felicitamos de corazón a la entidad cultural que da pruebas de amor en las páginas de aquel folleto dedicado a las tierras Ampurdanesas, y el deseo así bien de que sean visitadas por los amantes de las bellezas naturales. «Aprendamos» los ampurdaneses que tenemos precisión de vivir en Barcelona, de como se ama el solar patrio en que vimos la luz primera, transcurrió nuestra infancia, y la fuerte y sana tramontana formó nuestros cuerpos y el baile de los indigetras, aquellos firmes antepasados, amasó el tipo especial y único de democracia ciudadana.

EUSEBIO FINA GIRBAU

Orientacions

Fa un any que el coro de Badalona ens visità i tant aquella visita com la d'enguany, no han pas tingut solament el caracter de festívoles. L'any passat, algú d'ells prengué interès en coneixer la situació i funcionament del nostre municipi i des de aqueixes columnes donavem compte de la mala impressió que en reberen, i ara, aquesta vegada, creguent tal volta que l'insistí sobres lo mateix fora una imperinència que faria sosmoure la llaga de les nostres calamitats, s'han dedicat en descobrir la manera d'ésser dels nostres pescadors.

Consti, abans d'entrar en matèria, que no ens mou altre fi que el de donar publicitat a un sistema que els badalonencs practiquen i cada hù, que en prengui lo que vulga; més papistes que el Papa, mai.

Comencem, doncs, per dir que lo que motivà la curiositat dels nostres visitants, fou el gran nombre de sardinetes morta que vejeren sobre les aigües del port.

—Perquè passa això? A casa nostra, deien, no succeeix mai, perquè en tot trobem el seu valor relatiu.

—Doncs aquí, companys, els compradors tenen la mida presa al peix, i el que no la fa, cap a l'aigua altre vegada.

—Emprò, si desde Pineda fins a Barcelona hem trobat la manera de defensar-nos, perquè no l'han de trobar els d'aquí? Nosaltres, tenim privat el vendre a cap comprador que no sia el propi consumidor i les venedores directes del peix a tots els mercats, són les nostres propies mullers. Tenim puestos de venda a Barcelona i això ens ha descobert les grans ventatges de prescindir dels intermediaris i cobrar uns preus que mai havíem somniat.

Moltes vegades veiem com caixes de barats que s'estan subastant de 18 a 20 rals caixa, les revenedores de Barcelona els detallen a una pesseta terça, i pensem, no es trist que per manca d'una organització aquells pobres pescadors es matin treballant per enriquir a mitja dotzena de comissionistes?

Creiem que amb lo exposat n'hi ha prou pera donar una idea i fer comparacions de les ventatges, diguem-ne, cooperatistes dels badalonencs.

Naturalment, que com tota societat, tenen el seu reglament, respecte del qual donaren alguns detalls, els que es podran procurar tots a quins interès aquella assenyada manera de treballar, i tant debó s'arribés, entre pescadors i compradors a una solució armònica ja que juntant-se el capital i el treball representarien una valor que no duptem pas fora de resultats positius, adhoc per a la ciutat que tanta necessitat té del treball.

VICENS ROURICH

GANXONERIES

Com el negre del sermó

En Joan del Molí era un home que, fora de fangar, xercolar o fer farina, no servia ni per a governar l'euga que menava amb el carro per portar els coves de verdura cada dematí a plaça, puix la èbstita li havia pres tan el número, que feia ço que li donava la reial gana, prescindint del tot de les imprecacions—renecs mai!—que contra d'ella llençava el seu amo quan, enlloc de caminar, en dir-li, arril, s'aturava, o viceversa. Llavors era qüestió de sentir els termes estranys que En Joan llençava contra la bèstia, els quals sols servien per fer riure la gent que ja estava acostumada a les escenes diàries d'En Joan del Molí i la seva euga: mes, aquesta com si li diguessin *Llucia*, sapiguent que de garrotades no n'hi hauria cap, pensava: ja pots dir ço que vulguis mentre no em toquis, i feia la seva santa voluntat.

A casa seva ja es sabia; si algú tenia que anar-hi per tractar alguna cosa sèria, s'havia d'entendre amb sa Maria, la seva dona; perquè lo que es éll, *dom pà i no em peguis* i tot lo demés que no fos treballar, no sabia ni volia fer-ho. Aixís es que quan es tenia d'anar a Casa la Vila per alguna cosa, a parlar amb el notari, o tants altres passos més propis d'homes que de dones, En Joan s'en desentenia i ho encatregava tot a la seva dona, que, per altra part, era molt capaça per això i molt més, doncs, d'espavilada i coratjosa no la guanyava pas cap home.

Resultà que una germana casada que tenia En Joan, li entaulà un plet demanant-li suplement de llegítima i això donà lloc a que portés molts mals de cap i disgustos a la família, al mateix temps que un que altre viatge a La Bisbal per anar a parlar amb l'advocat que els hi portava l'assumpte, lo que es cuidava sempre d'acomplir-ho la Maria. Una d'aquestes vegades, trobant-se indisposada ella, i sent indispensable anar a consultar amb l'advocat, encarregà la diligència a En Joan, engargaiant-li ben bé tot ço que tenia que dir perquè no fés cap atzagaiada, i, l'endemà de bon matí, ja teniu a En Joan amb el carro i l'euga, trico, trico, camí de La Bisbal.

Ja era ben fosc quan tornava a casa després d'haver complert la diligència que la seva dona li havia encarregat, i, tot capficat, anava desguar-nint l'euga del carro, allargan tot lo possible la feina, perquè temia presentar-se davant d'ella per dar-li compte de lo que l'advocat l'hi havia dit, puix durant el tragecte de La Bisbal a St. Feliu li havia ja descuidat lo parlat amb el lletrat.

Després de molt rato de romancejar amb el carro i l'euga i d'haver-li dit la seva dona més d'una vegada: —Però qué fas, encara no has acabat?—, se presentà al menjador on l'esperava tota la família desitjosa de saber el resultat del viatge, i preguntant-li la seva dona.

—I doncs, que t'ha dit el Sr. Guiteras?

En Joan, mirant a terra i gratant-se el cap, contestà:

—Veuràs, es que quan hi he arribat allavors esmorsava.

—Però bueno, i després, que no haveu parlat de res, doncs?

—Sí; hem xerrat, hem xerrat molt de rato, però no em quedat en res:

Ni que l'hagués pecigat un escorpi li haguera fet a la Maria, l'efecte que li feu aquesta raó tan poca solta.

—Però, Senyor, es possible que hi hagi homes aixís? Jo ja sabia que eres poca cosa; però tan, tan poc, no m'ho creia. En fi, després d'una llarga lletania per l'estil, no hi hagué altre remei que l'endemà tornar a agafar el carro i l'euga, que en tot això no hi tenia cap culpa, i tornem cap a La Bisbal a posar en clar lo que En Joan no havia sapigut posar-hi...

MANEL DE L'HORTA

FUTBOLERIES

Ateneu Deportiu 1. Barcelona F. C. 1. (1.er dia)
Ateneu Deportiu 5. Barcelona F. C. O. (2. on dia)

Els resultats apuntats corresponen als dos partits celebrats aquests dies passats de Pasqua.

El Barcelona presenta una selecció bastant arreglada composta de Uriach—Tejeiro, Roig—Vinyals, Riera, Marcet—Vinyals, Sabatè, Subirana, Granadós, Ferrando. Tots ells animats per un esperit i una voluntat gran de volguer guanyar; dirigits per en Riera al mig centre que imprimeix a la lluita un caràcter científic i dona la sensació de una barrera infranquejable.

El primer dia el joc apareix bastant equilibrat. L'equip del Ateneu Deportiu surt sense en Sureda al centre i amb l'ala esquerra de la ratlla d'atac canviada; en Carreró ocupa l'interior esquerra i en Collell l'exterior. En Palahí (2.º) juga de mig centre.

Aquest primer dia el joc té totes les característiques de un partit de Campionat; joc dur de part i d'altra; tothom lluita amb força acometivitat i ganes de sortir triomfant però el partit és orfa de jogades brillants, d'aquelles jogades que ens entusiasmen. El Deportiu ens dona la sensació de no haver trovat la coesió necessaria degut als canvis operats en la davantera i els mitjos. Malgrat tot presenciem un bon partit que ens deixa satisfets.

L'endemà tot ha sigut un canvi de decoració. El partit del segon dia no es un partit per poguer ressenyar; es un partit que cal haver-lo presenciat per fer-se càrrec de la magnitud de l'actuació del Deportiu. Ni tant sols un jugador desentona; l'onze ganxó ens obsequia amb la millor tarda de la temporada.

I quina tarda senyors! EL BARCELONA F. C. és incapaç de resistir les escomeses contraries. En Palahí aguanta tot el pes del partit i desde el mig centre dirigeix l'atac maravellosament, servint amb una precisió desacomunada. L'altra Palahí i en Casagràn completen la barrera d'una fàisó brillant. En Canals i en Portas fan rotllo al voltant seu i hasta el simpàtic Soler fa de les seves parant-ho tot amb estil i seguretat. D'aquesta manera l'atac barcelonista es fa impossible i aviat tota la actuació dels forans se concreta a la desesperada defensa.

Per retruc, veiem els «forwards» ganxons continuament en joc. Les escomeses se segueixen com onades arrolladores que ningú pot deturar. En Carreró obra l'escorè amb un cap monumental que deixa a en Uriach veien visions. El segueixen tres tantos mestres d'en Lluhi, primer de un xut de la seva exclusiva marca, després obligant a l'Uriach de una entrada formidable i finalment rematant de cap un corner ben tirat per en Casanovas.

L'altra gol mereix capitol apart i va a càrrec d'en Martí Palahí. Desde mig camp engega una canonada tant fulminant que l'espai en retruny encara; la bala se incrusta a la xarxa de vant la estupefacció de tot l'equip barcelonista.

En resum, dilluns vegerem una de les millors tardes del Deportiu; vegerem allò que voldriem veurer sempre i que veiem tant i tant poques vegades. Bones combinacions dels devantera, rapidesa, canvis de joc, empenya i oportunitat en el shoot o en el remat. Treball profitós dels «halves», servei precís al devant, cooperació en l'atac i en la defensa. Dos «backs» que s'entenen perfectament i se completen i un porter que si bé encara no ha pogut allunyar del tot el vici de preocupar-se massa dels devantera contraris en perjudici de la pilota, que aquella nerviositat, alguna vegada li fa tornar fonedissa, en diades com la del dilluns ens ha demostrat vista i col·locació.

I ara preguntem. Perquè l'equip ganxó no ha de continuar sempre les demostracions com la del dilluns passat? Perquè en moments tant històrics per la seva renomada, com el partit de Celrà, en lloc de tanta apatia i tant desconcert, no hem de veure-hi la mateixa homogeneïtat, el mateix entusiasme que aquests dies passats? Al cap d'avall, els partits contra el BARCELONA no representaven res més que un de tants partits i s'ha jugat amb un braó formidable. En canvi partits com el de Celrà foren de una fredor que feia basarda i aquesta fredor era posada en taula justament el dia que novament se ventilava el plet de supremacia ganxó-gironí.

Caldria que algú fés comprendre als nostres jogadors, que més que vulgars artistes de la pilota, son representants de una ciutat que té el dret de veure's dignament representada en les lluites comarcals, lluites nobles i esportives, però lluites al cap d'avall, on se ventilen supremacies de raça i de cultura futbolística. Demà aquests representants de S. Feliu van a Girona. Si Ganxonia quedà malament a Celrà no convé que hi quedi a la ciutat immortal. Mitjans tenim per assolir la victòria i dic que els tenim, perquè si dilluns passat varen sortir en tota llur plenitud contra el Barcelona, seria de mal gust que quedessin al fons del sac demà a Girona.

El diumenge els reservistes de segona categoria del DEPORTIU feren sentir als de Mollet el pés de llur valua per mitjà de 8 gols a 0. Els de casa feren gala de les seves facultats, sobressortin una vegada més el jove Miró que ja brilla en el firmament sportiu com una futura estrella. Als altres tots compliren com calia, bona prova n'és el formidable *escorè* que assoliren. Totes les nostres felicitacions als jovenets que puguen.

FAUT.

BARREJA

S'han tornat posar els *toldos* de cafès i bars, i hom disfruta a son pler l'esplèndit panorama del nostre magnífic Passeig.

Per cert que l'altre dia recollirem la que segueix, sota el *toldo* dels Nois:

—Lo mellor de «La Constancia», és la *terrassa*, deia un.

A lo que replicà, amament, un altre:

—Sí, ja és veritat això; però el dia que bufa el garbí ens trobem a *Sabadell*...

Amb la calor sobtada han tornat els escots exagerats i les mànegues curtes. Ara es veu cada clatell i palet de braços que dona gust! S'entén, entre els que son nets i bufons.

Hi ha, no obstant, cada esquena peluda i braços d'assassina plats, que haurien de treurers de la circulació...

I consti que no ho diem per aquelles dugues minyones de la Vall d'Aro, no. Aquí també hi ha cada *braç de gitano!*

I qui diu gitano, diu gitana!

Del partit del reserva i el *Mollet* no en podem parlar perquè allò, més que futbol, era jugar a nyaus. Creiem de bona fé que aquells molletencs no se n'havien vist mai de més fresques.

Amb tot, el que ens plagué més, fou aquell xicot tan grassó que no anava equipat. Amb el temps, fins creiem que sabrà *xutar!*

A les Escoles Municipals, del Passeig hi falten una vintena de vidres.

Què fa la Junta local de 1.ª Ensenyança?

Als nois de dites escoles, no tots, però si una bona part, els vegerem dissabte a les 4 de la tarda, fent *aguas menores* en els plàtens del Passeig.

Jurariem que a les citades escoles no hi ha excusats!

Dels badalonins que ens visitaren aqueixos dies pasquals, un es singularitzà fent sencillament el *tonto*, passejant-se per la ciutat amb un davantal de dona.

Podem assegurar a l'al·ludit que el seu discutible acudit ens feu molt poca gràcia...

Precisament lo que sobren son *femelles*.

Cada dia a les 5 de la tarda es congrega al Passeig una gernació per veurer jugar a futbol els teams infantils «Barcelona» i «Europa».

Es de veurer amb la serietat i fé que juguen aquells xicots! No van encare equipats, però arribaran a anar-hi. De moment tenen *referee* i *linesmens* i creiem que no passa un *faut* ni un *out* que no es marqui de moment.

Tanta serietat i formalitat ja la voldrien per ells més de quatre equips de persones majors!

El més sobressortint d'entre tots 22, i el que té més partit entre el públic es el petit de *Cán Sidro*, un xaval de set o vuit anys, que en quan a estil i valentia, dintre poc temps passarà la mà per la cara al mateix *Zamora*...

Bona prova del que diem, es que

quan toquen les 7 i el petit gran porter s'en va, ja l'encontre ha perdut l'interès i quasi tot el públic desfila deixant el camp improvisat, en quadro.

Els de «El Programa», o llegeixen molt poc o tenen manifesta mala fé.

La notícia que diuen sapiguéren per «La Publicitat» sobre el nomenament d'alcalde de Barri fet a favor del Sr. Cruañas Güell, sols pogueren llegir-la en el citat diari el dia 15 del corrent. El dia 12, tres dies abans, havia sigut ja inserida en el periòdic ganxo *El Ideal*.

En quant allò de *reporter oficiós*, nostre Director, corresponsal literari a Ganxònia de «La Publicitat», té sempre el carnet a la disposició del anònim gazetiller progranes, per acreditar que el seu càrrec és oficial.

La resta del solt és tan ignocenta, que no paga el tret de contestador-ho. Li regalém, de propina.

Compreu paperets!.

Lletra, J. Misterio — Música, V. Quirós

Venent la meua mercaderia jo vaig a totes les processons: a la de Corpus i a la de Gràcia, i a les que surten per tots cantons. Jo arribo a vendre durant el dia tantes mesures de paperets que a casa seva mig Barcelona empaperar-se'n pod les parets. De goma i menta jo duc caramel·los en abundó. i enganxo el públic amb tanta goma que por-

Sempre a la venta molt amatenta dic a les noies i als senyorets: Compreu paperets! i el bon caramel·lo de goma i menta.

Jo veig les noies arreglerades i que al cap tenen molts pardalets, que no es belluguen i estan ben tiesses perquè no els caiguin els paperets. Les que no en porten estan pansides i més quan passen els capellans, doncs tants en veuen que és posen tristes, temen quedar-se per vestir Sants. I pobres noies, fan una cara de compassió que s'endevina que els va per dintre la pro-

Tornada:

Jo duc caramel·los de tal llargada que fa durar-los el compradó des de que surten gegants i trapes fins que s'acaba la processó. Les mainaderes i la quitxalla, sempre me'n compren grans quantitats pro els que més gasto fan de caramel·los son els promesos encarmel·lats. Ells mels demanen sempre de menta i és natural perquè refresquen la seva ardència sentimental.

Tornada:

Palamós

— GUIPADES —

Es vergonyós l'estat en que es troben algunes butaques del teatre «Salón Carmen». Mireu si es aixís que dilluns passat en aixecar-se un jove, qual nom sentim no recordar, va rompre's els pantalons i tingué de passar avergonyit entre una colla de noies ensenyant un pam... de calçotets!

Dos viatjants forasters dies arrera, passant pel nostre quasi arreglat Carrer Major, preguntàren, bastant encuriosits:

— A Palamós també tenen un «Metropolità»? Ignorém a ço que es referen.

Aquell jove venedor de *bollos* està de pega.

Si amb aquella existia rivalitat, amb l'actual encara n'hi ha més...

Al tanto *bollo*, diem, *pollo*. Veiam si are seràs més afortunat. En tant, t'adelantem nostra enhorabona.

El nostre amic Juanito G., aquell jove que renta plats al nou «Bar Ampurdanes», diu que està molt enfadat de nosaltres, perquè mai l'hem *gupat* flirtejant amb la arxisimpàtica R. Carbó.

Esperem ens donarà les gracies per haver-li satisfet el desig.

S'és traslladada a Barcelona per passar-hi una temporada, la xamosa Carmè P.

Sort que l'aficionat jugador de futbol N'Agustinet B. algún dia anirà a *La Mata* a jugar i de passada podrà visitar la Carmeta!

A la simpàtica *Ingènu* li va sortir dies passats una llaga al peu; nosaltres ensensem que és deguda a les llargues passejades que feia amb el seu estimat *Pipitu*.

Desitgem a l'aludid una ràpida millora.

La Victòria, aquella formosa venedora d'arroç i fideus, diu que li agraden molt els *caramels*.

Are ens espliquem el perquè gasta paraules tant dolces...

L'às del futbol de Palamós, aquell jove que és més tendre que una *molla* de pa i que té pretensions d'ésser catalanista, no sab ço que vol dir la paraula *aimar*.

Si vol sortir de duptes li aconsellem ho consulti a la bufona Neus L.

Llegirem en una piçarra anunciadora de les festes de Pasqua que es celebraren al «Centre Econòmic», lo següent:

«Festas de Pacua» etc. etc.

Mireu si són *econòmics*, que fins el guix estalvien.

En el ball d'obsequi que es celebrà diumenge passat al «Centre Federal», fou agraciada amb una preciosa *toia* consistent en un *bano*, que li regalà un mariner foraster, la simpàtica *Reina de la Hermosura*.

Ja tenia raó aquell de dir que li estava ben aplicat aquest nom, que fins els forasters la troben maca!

Noticiari de la ciutat

Aquestos dies de Pasqua, tal com ja anunciarem, forem visitats per les entitats corals *Els Pescadors*, de Badalona, i *Mollet del Vallès*. Aquesta darrera ha fet un donatiu de 50 pesetes a nostra Beneficència local.

Ambdues entitats fóren obsequiades per entitats i comissions particulars.

Estigué aquí uns dies, hostatjant-se a la Casa Fills de C. A. Greiner, D. Eugeni de Banó, Cònsul General de Mèjic, a Barcelona.

Han sigut, per sorteig, nomenats Vocals associats de la Junta Municipal:

Enric Badosa Calvet, Josep Cruañas Vivas, Domènec Pascual Sicars, Josep Rigau Isern, Joan Massós Duran, Enric Padrós Casadellà, Conrad Portas Geronès, Josep Roura Pascual, Agustí Casas Vinyas, Jaume Pagès Ramon, Francisco Ripoll Tubert, Miquel Roura Masmitjà, Sixt Ruscalleda Cruset, Joan Aviñó Romeu, Lluís Burgell Janer, Jaume Marré Guinart i Arcís Puig Ballester.

Ja esteu suscrits a La Publicitat?

En la sessió del divendres, 18 del corrent, després de llegida l'acta anterior, i ja sortejats els Vocals que han d'integrar la Junta Municipal, es produí per part de la majoria la petició de que el ordre del dia quedés sobre la taula a qual cosa no accedí l'alcalde. Això motivà un torneig d'insults i paraules groixudes que res tenen que veure amb l'oratoría, n' amb els afers comunals. La majoria increpà a l'Alcalde; el regidor Vilas Trassí, blasma contra la majoria diguent que ella era la causant del desastre municipal ganxo; el públic també hi digué la seva, i, en mig d'un aldarull que fins el Congrés espanyol envejaria, s'aixecà la sessió.

Quosque tandem...?

Dissabte es reurí la Junta local de Sanitat prenguent entre altres acords importants, el següent: «En previssió d'evitar la propagació del *catarro* davant dels nombrosos cassos existents, la Junta de Sanitat local acordà recomenar es privi a les criatures atacades de tos catarral, concorre a les escoles, cines, i centres de reunió de tota mena.

La Publicitat Edició setmanal d'Esports.

Llegiu-la cada dimarts.

S'ha ampliat fins el dia 31 del corrent Maig el plaç per a l'inscripció de gossos i veïcles de tota mena.

BANC DE BARCELONA.—S'ens prega fem sapiguer a n'els acreedors del Banc de Barcelona que vulguin donar el seu vot favorable a l'aprobació de la proposició de conveni per aquell presentada a n'el expedient de suspensió de pagaments, amb les modificacions introduïdes en ella i publicades en el Butlletí Oficial de la província de Barcelona número cent onze, corresponent al dia nou de Maig del corrent any, al objecte de constituir la majoria que senyala l'article dinou de la Lley de vintisis de juliol de mil noucents vintidós, reguladora de les suspensions de pagaments, poden passar a firmar la corresponent acta en qualsevol de les notaries de D. Josep Lloret Garrigosa o D. Josep Maruny Puigmiquel, d'aquesta ciutat, presentant llur cédula personal.

Les Notaries d'aquesta ciutat durant els mesos de Maig, Juny, Juliol i Agost, de cada any, estaran overtes de 9 a 1 i de 3 a 6.

Els restants mesos continuaran overtes de 9 a 12 i de 3 a 7.

Ha sigut declarat exceptuat del servei en Joan Costa Pons, de la lleva de 1920.

La força de Carrabiners d'aquesta ciutat farà els dies 28 i 29 exercicis de tir al blanc de 7 a 10 del matí, en la Platja de La Conca, on desguança el Ridaura.

Estigueren aquí aquesta setmana el Director de la Sucursal del «Banco de España», de Girona, i els Enginyers de la Cooperativa de Fluït Elèctric. Sucursal de la mateixa ciutat,

Dimarts en la reunió celebrada en el Saló Goula s'acordà dirigir-se a l'Alcalde en nom dels propietaris i usuaris de l'aiga de la Mina «La Paz» i de «Cuibas i Cia», per a que aquell s'incauti dels repartidors i en faci entrega oficial als seus legítims propietaris.

Firmaren l'acord un nombre crescutíssim d'interessats.

La Junta de Reformes Socials, ha acordat en compliment de la Llei de Jornada Mercantil, que tots els comerços i establiments d'artigles de tota mena, salvant les excepcions del Artigle tercer, solament podran estar overts de 7 del dematí a les 7 de la tarda.

—Establiments que no estan compresos en aquesta disposició, però que sols podran tenir 12 hores següdes overt, tal com designin els grems respectius:

Farmàcies, tendes d'artigles de cirurgia, ortopedia, sanitat i laboratoris. Empreses de serveis funeraris.

Cafès, fondes, hotels, carniceries, pescateries, cerveseries, horxateries, llocs de refrescs, cases de menjar que no sien al mateix temps tabernes, mercats, fleques, fruiteries, llocs de verdures, ultramarins, vaqueries, perruqueries i barberies.

Venda d'artigles de menjar, veurer i cremar, en llocs d'espectacles públics, estacions, trens i vaixells.

Cases de Banyes; estancs, venda de timbres de l'Estat, Caixes d'Estalvis, Caixes d'empenys, i tot establiment similar als citats.

Història de Catalunya

de Antón Aulestia i Ernest Moliné Brasés. Seguí-Editor, Barcelona

Deuen adquirir-la tots els catalans

JAUME VIVES

Rambla Vidal, 9

SANT FELIU DE GUIXOLS

Bunyols deliciosos. — Cafè de confiança. — Bombetes elèctriques.

— Preus reduïts —

COMMERCIALE MARITTIMA ITALIANA

SOCIETA DI NAVIGAZIONE

LINEA REGULAR MENSUAL desde BARCELONA para
Río Janeiro, Santos, Montevideo,
Buenos Aires, Rosario Santa Fe.

SALDRA FIJAMENTE el 15 JUNIO el VAPOR TRASATLANTICO

X.

admitiendo pasajeros de 1.ª clase y CARGA para dichos destinos y para todos los puertos del BRASIL con conocimiento directo desde SAN FELIU DE GUIXOLS.

La Compañía dispone de tinglados propios en todos los puertos y servicio regular exclusivo para las mercancías de transbordo.

Para fletes e informes a los Agentes Generales de la Compañía en Barcelona

Sres. Hijos de M. Condeminas

o su Agente en San Feliu de Guixols

J. Blanch VendrellAlgavira, 28, 1.º, 2.ª. — — Teléfono, 1140.**Servicio fijo semanal**

entre Barcelona, San Feliu de Guixols,
Palamós y Rosas, con el vapor

“Ampurdanés”. **SALIDAS**

De Barcelona para San Feliu de Guixols, Palamós y Rosas todos los martes a las diez de la noche.

De San Feliu de Guixols para Palamós todos los miércoles.

De Palamós para Rosas todos los miércoles.

— Para fletes e informaciones dirigirse a sus Agentes: —

En Barcelona—Don Enrique Freixas, Cristina, 5.—Teléfono despacho 1585 A y teléfono tinglado 4357 A.

En San Feliu de Guixols—Sres. P. Albertí e Hijos. Teléfono 1026

En Palamós—Don Félix Ribera. Teléfono 4.

En Rosas—Don José Rahola. Teléfono 2.

TALLER DE CONSTRUCCIÓN DE CARROCERIAS PARA AUTOMÓ-
VILES Y CARRUAJES DE TODAS CLASES

ELOY GUICH

ALGAVIRA 34 Y GERONA, 21

SAN FELIU DE GUIXOLS

EL TALLER DE MAQUINARIA ESTABLECIDO EN ESTA CASA, DESDE HOY, ESTA A DISPOSICION DE QUIENES PUEDAN APROVECHAR SUS SERVICIOS

PRECIOS SIN COMPETENCIA**IMPEX S. A.****BARCELONA**

Ofrece a precios sin competencia:

CAMIONES, COCHES TURISMO y OMNIBUS de las mejores y más acreditadas marcas alemanas.

Motos y coches de dos asientos (torpedos), marca N.S.V. **Motos N. S. U.** ganadero del primer premio **Berlin**.

Maquinaria frigorífica «Bavaria», para fabricación de hielo i mantecados.

Cámaras frigoríficas para conservación del pescado, carnes, repostería, degorgage del champán, etc.

Maquinaria para la fabricación de cemento y ladrillos. **Machacadoras.**

Tornos, chapas hierro para la construcción, etc.

Material de electricidad.

Sección Cristalería

Toda clase de objetos de **crystal alemán y húngaro.**
Cristal tallado.

Especialidad en **vasos, platos y copas**, para Hoteles, cafés y bares.

REPRESENTANTES: BOSCH e ISGLEAS.

Carretera de Gerona, 12. — SAN FELIU DE GUIXOLS

Casa VILARET

San Feliu de Guixols

Sección de GÉNEROS DE PUNTO : Extenso surtido para Señora, Caballero y Niño.

Sección de PERFUMERIA : Lo más selecto y acreditado : Extractos y Esencias a granel.

Sección de BISUTERIA y QUINCALLA : Novedades directo de fábrica.

Cafés, Tés, Azúcares, Chocolates, Bizcochos, etc. etc. de las principales marcas

Aceites puros de oliva, Jabones y demás productos de SALT S. B. (de Barcelona)

Del CRÉDITO S. LOINAZ, de San Sebastián : vende al contado y a plazos : Relojes, Camiones, Autos, Bicicletas, Básculas, Balanzas, Máquinas fotográficas y de escribir, Gemelos prismáticos, Discos Pathé, Solófonos, Impermeables, Escopetas, Arcas para caudales, y cuantos muebles y objetos se soliciten.

CATALOGO GRATIS

De la casa GUAL, de Barcelona, vende y traspasa fincas y establecimientos.

ADMINISTRACIÓN DE LOTERIAS :: COMISIONES REPRESENTACIONES :: FINCAS.

AGÈNCIA FUNERARIA**Fills de E. GANDOL**

Vendes al major de Sarcófecs Artístics i Caixes Egipcies

:: PREUS BARATÍSSIMS PER AL SERVEI LOCAL

Bagul Forrat i guarnit amb cinta, Ptes. 35. Caixes de luxe a preus molt reduïts

No encarregar un enterrament sens primer consultar preus

☐ Tarifes a la disposició de qui ho sol·liciti